

det æret Medlem har allerede gjort opmærksom paa, hvor lang Tid Forslaget virkelig indrømmer, og et æret Medlem her lige over for (Sohansen), som i alt Fald under visse Forudsætninger kunde slutte sig til Forslaget, gjorde opmærksom paa, at der til offentlige Forsamlinger indrømmedes hele Dagen fra om Formiddagen Kl. 11—11½. Nu forekommer det mig, at, naar det ærede Medlem (Schlegel) mener, at der behøves en temmelig lang Tid, for at disse Forsamlinger kunne have det rette Sving, kan han dog ikke tænke paa en længere Tid end den, jeg nu nævnte. Jeg tror derfor, at de Forbringere, han har stillet til, at offentlige Forsamlinger skulle kunne afholdes paa rette Maade, fyldestgøres ved Forslaget under Nr. 6, og at man ikke for at faae dem fyldestgjorte behøver at henvise til Lovforslaget, som det foreligger fra det andet Thing. — En Indvending, der kunde reises mod Forslaget under Nr. 6, er den, som blev reist af det ærede Medlem fra 11te Kreds (Riær), idet han paaviste en Virkning, som Ændringsforslaget vilde have paa den under Nr. 7 foreslaaede nye Paragraf, for saa vidt det nemlig vilde føre med sig, at offentlige Forsamlinger ville kunne afholdes paa de store Helligdage, da der ikke i Forslaget Nr. 6 er ansøgt nogen Tidsbestemmelse, hvorefter det kun er sagt, at „efter Guds-tjenesten“ kunne offentlige Forsamlinger afholdes. Dette er jo Noget, som i alt Fald vil kunne rettes i Tiden mellem 2den og 3die Behandling; altsaa af den Grund mener jeg ikke, at Noget behøver at afholde sig fra at stemme for Forslaget Nr. 6. — De andre Indvendinger, der ere reiste mod de forskjellige Forslag, ere blevne saa udførlig imødegaaede af et andet Medlem af Udvalget, det ærede Medlem fra 5te Kreds (Dyenhøll), at jeg ikke skal indlade mig videre derpaa.

Oyeblik: Jeg skal ikke opholde det høje Thing længe. Det er kun om et enkelt Ændringsforslag, jeg kunde ønske at sige et Par Ord, navnlig fordi den ærede Minister stillede sig temmelig indifferent til dette Ændringsforslag, og jeg derfor kan ønske lidt yderligere at anbefale det. Det er Forslaget under Nr. 4. For det Første maa jeg paany forvare Udvalget og dets enkelte Medlemmer imod de forskjellige Formener, der tilbels have fundet deres Udtryk og i alt Fald kunne reises om Grunden til dette Ændringsforslag. Det er ganske simpelt stillet for at faae en klar og praktisk tydelig Affattelse af § 5, fordi vi have fundet, at Paragrafen ikke er affattet saaledes, at den i sin Anvendelse frembyder tilstrækkelig Klarhed. Ganste vist staa Bestemmelsen, som det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Schlegel) udtalte, omtrent med de samme Ord i Anordningen af 1845; men derfor er det ingenlunde givet, at Udtrykkene just ere ganske heldig valgte. Den ærede Minister fremhævede selv det overordentlige Bage og Ubestemte, der ligger i Udtrykket „Sagt

i Selstab“, og han har vist fuldkommen Ret deri. Den ærede Minister udtalte, at det er meget vanskeligt at sige, naar 2 Menneffer gaa ud, om de drive Jagt i Selstab eller ikke. Jeg vil supplere dette Exempel med et andet: Naar 2 Menneffer gaa ud i en Skov, og den One klapper, medens den Anden staar for, saa er det en Klappjagt, og saa skulle de straffes, men, naar de gaa ud paa Marken, og der ikke klappes, saa blive de ikke straffede; det er dog meningsløst. Naar man vil tage de praktiske Tilfælde for sig, vil man finde mange andre lignende Exempler; men jeg tror i alt Fald, at det ansøgte er ganske oplysende. Dertil kommer, at Udvalgets Forslag aldeles udelukker en mulig Ungaen af Helligdagens Fred, idet nemlig al Skydning, der ikke gaar ind under Jagt, ogsaa skal være forbudt. Saaledes som Lovforslagets § 5 foreligger, kan en Mand holde Skivefydning, naar det ikke er en offentlig Skivefydning, paa sin Mark lige op til Kirken, uden at det kan forbydes ham. Det er ganske vist, at der ikke kan afholdes offentlig Skivefydning af den Art, som der ofte paa Landet meddeles Dyrighedens Tilladelse til at afholde; men, vil en Privatmand mere sig med at afholde Skivefydning, kan han efter det foreliggende Lovforslags § 5 gjøre det. Udvalgets Lante har været at faae en klar, fast og bestemt Regel, og den faas, naar der siges, at al Jagt og anden Skydning er forbudt Søndag Formiddag.

Maaben: Det er i Anledning af Forslaget under Nr. 5, som jeg har været med til at stille, at jeg vil tillade mig nogle Bemærkninger, og jeg vil da navnlig forvare mig imod, at det skulde have været Forslagsstillernes Mening med at søge at gjenindsætte denne Bestemmelse, at de i det Hele ere imod Afholdelsen af offentlige Forsamlinger paa Helligdage. Jeg har aldeles ikke Noget imod Afholdelsen af offentlige, verdslige Forsamlinger paa Helligdage, men jeg har imod, at de virke forstyrrende paa Helligdagens Fred, og det vil ikke kunne undgaa, naar Ændringsforslaget Nr. 6 vedtages. Enhver, der kjender, hvilket stort Nøre der foraarsages omkring paa Landet, naar en eller anden politisk Personlighed averterer et offentligt Mødes Afholdelse, Enhver, der veed, hvorledes Alle, baade Store og Smaa, løbe efter faadanne Forsamlinger, vil vistnok være enig med mig i, at en saadan Forsamling ingenlunde kan afholdes om Eftermiddagen Kl. 1—2, medens der holdes Guds-tjeneste maaste i en halv Fjerdingvejs Afstand derfra, uden at Helligdagens Fred derved forstyrres. Min Hovedbetragtning har derimod været den, at der er mere end Tid nok til Afholdelse af offentlige, verdslige og politiske Forsamlinger i Ugens 6 Søndage og paa Søndag Eftermiddag efter Kl. 4. Det er, som sagt, min Hovedbetragtning, og det er af den Grund, at jeg har været med til at stille dette Forslag. — Det